



פרק אחד עשר שבעת זורק

קמפוס מומטו צבוס דצל וחין גדייש  
מחילוט מעלנצה מן בגוונטלן דמו  
עגלאות דיו ר' ר' ה'ע' ש' צהמאליסס  
ד מענצה נן קלקטיס טרכז� יותר

**שְׁתִי** גוֹשְׁתָאֹת ב' מֵי  
זָקָעַס מַמִּיסָה וּ  
לֶה קַיְיָנָן לְקַיְיָם גַּדִּישׁ וּ  
רְסָא"ר לְפִי שִׁים מְגֻן טַמְגָן  
מַלְאָךְ סַמְכָן הַלּוּ כָּנְגָד הַלּוּ

**בורה אוර השל'**

מזהב חומפוי

ונראין קרסון בבלואות בכוכבים בקיעו רגמן  
ויריעות התהנות של הצלחה ושל ארגמן  
ושל תולעת שני ושל שיש ועליה של משעה  
עים ודורלה הכמה שנוארה בעלוונות יותר  
ממה שעוארה בתהנות דאיו בתחוםו  
כתב: וככל אשה חכמת לב בדיה טו ואלו  
בעלוונות כתיב<sup>2</sup> וכל הנשים אשר נשא לנו  
אורנה בחכמה טו את העוים<sup>3</sup> והניא מושום  
ר' נמייה שטוף בעוים ומויי מן העוים: שמי<sup>4</sup>  
גוטראות כי<sup>5</sup>: מדריך רב מושם רב דיין  
עגלות תחתון וביניהם זידין ר' אמר  
אבי: בין עגלת לעגלת מכל ארך עגלת  
ארך עגלת ה' אמות ל"ל כי פלא סני כי  
היכי ולא לדחקו קרשם אמר רבא צידי  
עגלת מכל רהב עגלת וכמה  
עגלת שתי אמות ומהצאה למה לי באמתא  
ופלא סנא כי היכי ולא לידרו קרשם אלא  
דרך<sup>6</sup> ר' רה' יש עשרה אמה אן  
דרגון לה מושבן ומיסרכן מיסרכן  
אמטאיתו הויא דהה קאי בין לוי דבי  
משחהלפי קרשם הרה נקט לה: מתן<sup>7</sup> חילוי  
הברור והסלע שהן נבותה עשרה ורבעה  
הנטול מתן הננתן על בין חיב פחות מכן  
פטור: גמ' מה למיוני חילוי הברור  
ווסלע ליתני הברור והסלע מס' לעה לבי  
יווחנן אמר ר' יוחנן<sup>8</sup> ברור וחוללה מגטרפין  
על עשרה תניא נמי מכ' בר ברה' ר' עמקה<sup>9</sup>  
והרבבה ארבעה אין ממלאין הימנה בשבת  
אלל

**דרכם פורתה וחשבונו קא**

— 6 —



